

omfætte kontante Penge til Papirer, og man kan kjøbe Aktier for dem. Jeg vilde nu anse det for meget uheldigt, om vi her gave en Lov, der satte Arvinger, som holdt privat Skifte, i Stand til at anbringe en Umyndigs Penge i Papirer eller Aktier af et hvilket som helst Slags. Før har man ikke kunnet komme af med Aktier i Overformynderierne, i alt Fald ikkun med en bestemt Art af Aktier, nemlig Nationalbankaktier; men over for dette Lovforslag, naar det bliver til Lov, vil Overformynderen neppe kunne undslaa sig for at modtage Aktier, selv om de bringes ham i et meget stort Antal. Jeg tror, at det vil være uheldigt for Overformynderiet, om det skal modtage Aktier, der, medens de ligge forvarede der, kunne vinde hen til Ingenting. Vil der da ikke, naar Aktierne udleveres som værdiløse Papirer, hæve sig en Anklage, men en uforfaldt Anklage imod Overformynderiet? Vil det ikke gaa, ligesom det er gaaet for en Del Aar siden med de Myndlinge, der fik deres Penge anbragte i jydsk Hypothekobligationer eller tilbels i jydsk Kjøbstads-kreditforeningsobligationer? Da de kom ud af Overformynderiet, havde de liden eller ingen Værdi. Jeg har kun stillet dette Forslag med Hensyn til privat Skifte, og ikke med Hensyn til offentlig Skifte, fordi der ikke behøves en saadan Kontrol lige over for Skifteretten; der er ingen Skifteret, som vil gaa hen og paatage sig saadanne Transaktioner som dem, jeg har sigtet til af Gekrutorer og Skiftekommissærer. Man siger vel, at Aktier, naar de skulle realiseres i Diebliffet ligesom andre Pengepapirer muligvis kunne være mindre værd end en Gang i Fremtiden; men er det dog ikke Meningen at beregne Boets Værdi efter den Værdi, det har i Dødsdiebliffet, er det Meningen at skulle spekulere i Boets Papirer og prøve, om de Effekter, der findes der, efter nogle Aars Forløb kunne være mere værd end nu? Jeg tror, at dette er en aldeles urigtig Betragtningmaade, og derfor mener jeg, at det ikke har Noget at betyde, om man i det givne Diebliff har en mindre god Kurs; man vil dog aldrig med Sikkerhed kunne vide, hvorledes Kursen stiller sig med Hensyn til den Slags Papirer. I Ovrigt skal jeg, dersom det kan hjælpe, meget gjerne gaa ind paa, at Vædringsforslaget begrænses til Aktier og udenlandske Papirer, idet jeg meget villig vil erkjende, at Kreditforeningsobligationer, saaledes som de nuværende Kreditforeninger ere her i Landet, give fuldkommen Sikkerhed; men tager man dem med, saa bliver man jo ogsaa nødt til at tage Sparekasserbøger med. Saaledes som Overformynderiet nu er indrettet, negtes Sparekasserbøgers Modtagelse der; men gaar man hen og vedtager § 77, vil Overformynderen uden al Tvivl ogsaa være nødsaget at tage Sparekasserbøger. Jeg vil endnu med Hensyn til dette Vædringsforslag nævne et her i Kjøbenhavn meget bekjendt Tilfælde, idet nemlig nogle Arvinger, der

skiftede privat, skulde aflevere en Sum af et Par Hundredetusinde Rigsdaler til Overformynderiet, og saa høde disse Arvinger Overformynderiet lutter imaa Bankhæftelser som Bedelag for de 200,000 Rd. Altsaa skulde Overformynderen være Inkassator for alle disse Bankhæftelsesrenter og sørge for, at alle disse Smaasummer kom ind to Gange om Aaret. Overformynderen modsatte sig at blive saaledes omfået til en Families Kommissionær, og den daværende Justitsminister gav ham Medhold. Da skete det, at disse Bankhæftelser bleve ubudte, og saa kaldt Kursen paa Bankhæftelser i denne Anledning 6 til 8 pCt. og den er maasse ikke gaaet op siden. Nu forekommer det mig, at man her ved at overlade Delingen af Boet til Private ligefrem giver den Anvisning paa at paffe de besværligste Papirer ind i Overformynderiet og saaledes beleme Overformynderiet med et Arbejde, som det aldrig har været Meningen, at det skulde have, da man vilde sikre de Umyndige deres Kapitaler. — Med det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Octavius Hansen) maa jeg være enig i, at det er en urigtig Bestemmelse i denne Lov, at Arvingerne kunne slippe for det solidariske Ansvar, hvor der ikke er udstedt Proklama. Dersom Ministeren eller Thinget vil vedtage, at der skal udstedes Proklama i alle Boer, der behandles af Skifteretten, saa vil jeg ikke holde paa Vædringsforslaget under Nr. 46 og 63, men der staar i § 52 om den Slags Boer, i hvilke Arv og Gjæld vedgaaes, at der behøver Proklama til Kreditorerne ikke at udstedes, medmindre nogen Arving forlanger det, og det er denne Bestemmelse, som vil lede til, at mangen en Kreditor ikke vil vide, at hans Debitor er død, og derfor ikke har Opfordring til at melde sig. Det er jo nu Brug i Reglen at udstede Proklama i alle Boer, der behandles af Skifteretten. Dersom Ministeren eller Udvalgets Flertal vil holde paa denne Regel fremdeles, fravalder jeg mit Vædringsforslag, thi saa faar det ingen Betydning. Jeg forstaar ikke, hvorledes det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) kan paa eet Punkt i Loven lægge saa stor Vægt paa den Lethed i Flytning og Færdsel, der nu finder Sted, medens han paa et andet Sted i Lovforslaget glemmer det aldeles. Jeg er enig med ham i, at det er med stor Lethed, at Folk nu skifte Bopæl ikke blot ved at reise udenlands til Amerika, men ogsaa ved at flytte fra een Del af Danmark til en anden; men just derfor er det i mange Tilfælde vanskeligt at vide, hvor Ens Debitor bliver af, naar han flytter. Dersom der skal udstedes Proklama, har Kreditor deri en Opfordring til at passe paa. Naar Proklama derimod ikke udstedes, vil det som oftest være ikke alene tilgiveligt, men endogsaa sandsynligt, at Kreditor ikke faar at vide, at hans Debitor er død, og dette gjælder ikke alene om Fordringer efter